

saa søgte at holde saa meget desto bedre paa det, vi beholde tilbage, men det er der jo ikke Tale om. Selve Summens Størrelse kan ikke have særlig Betydning for os, thi selv om det vilde blive en Salgssum af $3\frac{1}{2}$ Mill. Dollars, eller hvad det nu blev, saa ved man aldrig, hvor mange af disse Penge, vi virkelig fik ind i Statskassen, idet det i mange Aar vilde forblive uafgjort, hvor mange af dem vi fik ind, thi i det Tilfælde, at Salg fandt Sted, kunde den danske Stat maaske vente at faa en Række Processer paa Halsen fra tidligere Tid netop med Hensyn til Erstatningskrav, og hvad der saa vilde blive tilbage af Beløbet, er der intet Menneske, der ved. Nu siger man, ja, men Amerika vil gerne have fat i disse Øer, og hellere end at de skulle tage dem fra os, maa vi se at faa nogle Millioner for dem. Dertil vil jeg bemærke, at denne Lyst hos Amerika til at faa fat i Øerne ikke er udpræget mere, og i hvert Fald ville de sikkert ikke tage dem. Tidligere var der Tale om, at Amerika kunde ønske at faa en Flaadestation paa disse Øer, men det Ønske behøve de ikke mere at faa opfyldt gennem vore Øer, paa Grund af deres ny Erhvervelser, idet de blandt andet have faaet Colebraøerne, som ligge midt mellem St. Thomas og Portorico, og hvor de ville kunne faa deres Ønske om en Flaadestation fuldstændig opfyldt. Naar Amerika ønsker at faa Øerne og vil betale noget for at faa dem, er det vist ganske simpelt af den Grund, at de frygte for, at der her hjemme er Tendens til at ville sælge, og saa ville de forhindre, at vi gaa hen og sælge disse Øer til en europæisk Stormagt. Det er ganske sikkert, saa vidt jeg har kunnet sætte mig ind i Forholdene, de Motiver, som Amerika har i saa Henseende. Men naar jeg nu saa ubetinget er imod Salget af disse Øer, saa ligger det naturligvis ikke i, at jeg er tilfreds med Forholdene, som de ere i Øjeblikket, ingenlunde. Det er vel heller ikke egentlig Salgssummen, der stikker os i Øjnene, men det er vel snarere den Omstændighed, at vi blive fri for den aarlige Udgift af en halv eller $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., som disse Øer forvalde os. Men naar nu Spørgsmaalet bliver om disse Øers Fremtid, saa mener jeg, at vi maa have Lov til at bygge paa to væsentlige Ting. Den ene er, at St. Thomas er omtrent den bedste Havn i Vestindien; de andre store Havne derovre ligge i meget usunde Egne, og den andeu Ting er den overordentlig gode Jordbund, der delvis findes paa disse Øer, og som findes

paa St. Croix i allerhøjeste Grad; det er jo i Virkeligheden en af de frugtbareste Øer, der findes i Vestindien. Men naar saa Spørgsmaalet er, hvor vidt disse Øer i det hele taget kunne komme frem, saa retter Blikket sig naturlig paa Dyrkningen derovre, og det kan ikke nægtes, at i saa Henseende ere Øerne saa langt tilbage som vel muligt. For det første er Dyrkningen derovre overordentlig ensidig, idet Sukkerdyrkingen jo er den aldeles dominerende, men store Arealer ligge hen uden nogen synderlig Nytte, det gælder f. Eks. om store Arealer, der ejes af et Par fremmede, og det gælder delvis om store Arealer, tilsammen vistnok et Par Hundrede Tdr. Land, som ejes af Kolonialkassen. Det er store Strækninger, der ligge hen med Græsgange, Buskvækster osv. Der findes lidt spredt Sukkerdyrkning hist og her, lidt spredt Køkkenhavedyrkning, men det er overmaade lidt, og noget i Retning af Vekseldrift f. Eks. kendes næsten ikke paa disse Øer. Man lader den Jord, hvor der er dyrket Sukker, en Gang imellem ligge brak et halvt Aar, og saa kiler man videre paa; af anden, rationel Dyrkning findes grumme lidt. Det er først i de aller sidste Aar, at der til disse Øer f. Eks. indføres saadan noget som kunstige Gødningstoffer, og der maa utvivlsomt i saa Henseende være uhyre meget at gøre. Jeg har haft Lejlighed til i Litteraturen at sætte mig ind i Forholdene paa nogle af de engelske Øer, og det viser sig f. Eks., at af de mindre engelske Øer er der to, deriblandt Grenada, hvor man er gaaet over til Vekseldrift, og det er de to eneste Øer, som efterhaanden have faaet en saadan finansiel Stilling, at de nogenlunde kunne bære sig i økonomisk Henseende. Paa Grenada har man meget tidlig taget fat paa Vekseldrift. Man har derovre allerede i 1886 anlagt en botanisk Have, man har indført nye Planter, og man har givet Vejledning i den bedre Dyrkning til Ejerne af de forskellige Lodder, som man ogsaa efterhaanden har indført paa de andre Øer, og Følgen er for Grenadas Vedkommende den, at den i Tidernes Løb er gaaet ganske overordentlig frem, ikke alene i Velstand men ogsaa i Befolkningsmængde. Paa vore Øer dyrker man foruden Sukker og lidt Køkkenhavedyrkning væsentlig lidt Kaffe og Kakao, men neppe paa nogen meget rationel Maade, men en bedre Dyrkning af saadanne Planter vilde ogsaa i høj Grad komme Sukkerdyrkingen til gode, idet store Arealer, som ligge blottede for Plantevækst, udtørres under den brændende Sol, og dette